

рівнем істинності результатів, одержаних під час застосування того чи іншого прийому, методу, засобу. Це перешкоджає визнати доказовою інформацію, отриману під час використання таких нетрадиційних методів криміналістики. У зв'язку з цим, можна стверджувати, що дана інформація не має процесуальної доказової перспективи та її можна використовувати лише як орієнтуючі знання. Критерієм допустимості такої інформації може бути лише її перевірка за допомогою спеціальних знань.

1. Клевцов О. Мова жестів як нетрадиційне знання в розслідуванні злочинів // Право України. 1998. № 4. С. 58-61.
2. Клевцов О. Можливість використання гіпнозу в оперативно-слідчій практиці правоохоронних органів // Право України. 1998. № 7. С. 63-67.
3. Клименко М., Клевцов О. Можливості використання в розслідуванні злочинів деяких нетрадиційних криміналістичних та спеціальних знань і методів // Право України 1998. № 1. С. 95-100.
4. Книженко С.О., Сергеева М.М. Актуальні проблеми використання нетрадиційних методів розслідування злочинів // Форум права. 2011. №4. С. 372-375.
5. Конституція України від 28 червня 1996 року // <http://www.rada.gov.ua>.
6. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13 квітня 2013 року // <http://www.rada.gov.ua>.

Скорик Т.М.

курсант
факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Телійчук В.Г.

доцент кафедри
оперативно-розшукової діяльності
факультету підготовки фахівців
для підрозділів кримінальної поліції
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ДЕЯКІ ДИСКУСІЙНІ ПИТАННЯ ЩОДО ЗАЛУЧЕННЯ ОСІБ ДО НЕГЛАСНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА

Суттєвою новацією Кримінального процесуального кодексу України є інститут негласних (слідчих) розшукових дій як засобів формування доказів у кримінальному провадженні. Важливою умовою реалізації конституційних прав і свобод людини та громадянина є забезпечення законності в діяльності органів досудового розслідування. Проведення негласних слідчих

(розшукових) дій у більшості випадків пов'язане з тимчасовим обмеженням конституційних прав особи, а тому їх проведення та використання повинне відповідати чинному законодавству. Однією із таких дій є контроль за вчиненням злочину (ст. 271 КПК) [1]. Слід зауважити, що застосування на практиці цієї статті викликає чимало обговорень та суперечностей з боку науковців і практиків.

Конфіденційне співробітництво – негласна слідча (розшукова) дія широко застосовується у практичній діяльності, зокрема, при документуванні злочинів у сфері наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів. Зважаючи на те, що інформація про факт та методи проведення цієї дії є державною таємницею, відповідно, тільки особи, які мають допуск до державної таємниці, можуть виступати суб'єктами її проведення. Однак, у практичній діяльності органів котрі здійснюють досудове розслідування, до проведення негласних слідчих дій залучаються не тільки співробітники правоохоронних органів, а й інші особи, що на нашу думку є порушенням чинного законодавства.

Так, відповідно до ч. 6 ст. 246 Кримінального процесуального кодексу України проводити негласні слідчі (розшукові) дії має право слідчий, який здійснює досудове розслідування злочину, або за його дорученням – уповноважені оперативні підрозділи. За рішенням слідчого чи прокурора до проведення таких дій можуть залучатися також інші особи [1]. Користуючись цим положенням слідчі, прокурори залучають до проведення негласних слідчих (розшукових) дій «інших осіб». Законодавчо не передбачено перелік осіб, які можуть залучатися до проведення кожної негласної слідчої (розшукової) дії, але на нашу думку до них відносяться особи, які не є співробітниками оперативних підрозділів.

Відповідно до чинного законодавства, конфіденційне співробітництво, під яким слід розуміти встановлення та підтримання негласних відносин між оперативним працівником та особою, яка залучається до виконання конкретних функцій із забезпечення виконання завдань правоохоронних органів держави (ст. 275 КПК), може бути використане не тільки під час проведення оперативно-розшукової діяльності, але й в ході досудового розслідування [2]. Ми вважаємо, що незалежно від того чи дана діяльність здійснюється в ході ОРД, чи кримінального процесу, її сутність не змінюється. Конфіденційне співробітництво регламентують:

1. Кримінальний процесуальний кодекс України, Закони України «Про оперативно-розшукову діяльність».

2. Підзаконні нормативно-правові акти – відомчі Інструкції з грифом обмеженого доступу. Конфіденти використовуються під час НСРД у ході кримінального провадження (ст. 275), але відсутній перелік злочинів за якими можуть здійснюватися НСРД із залученням конфідентів, і в цьому є невідповідність.

Загалом у Кримінальному процесуальному кодексі України (ст. 275)

визначено дві форми використання конфіденційного співробітництва:

1. Використання інформації, отриманої внаслідок конфіденційного співробітництва під час проведення негласних слідчих (розшукових) дій;

2. Залучення осіб, з якими встановлено конфіденційне співробітництво до проведення негласних слідчих (розшукових) дій. Використання негласного співробітництва не є негласною слідчою (розшуковою) дією, а є заходом забезпечувального характеру.

Також, ми вважаємо, що доцільним є внесення змін до КПК України, а саме, частину першу ст. 275 КПК України викласти у наступній редакції: «Слідчий має право використовувати інформацію, отриману внаслідок конфіденційного співробітництва з іншими особами, або залучати цих осіб до проведення негласних слідчих (розшукових) дій у тому разі, якщо цього потребує ситуація».

1. Кримінально-процесуальний кодекс України: станом на 07.08.2018 р. / Верховна Рада України. Офіц. вид. Київ: Парлам. вид-во, 2018. 407 с.

2. Кримінальний процесуальний кодекс України: Наук.-практ. коментар / За заг. ред. В.Г. Гончаренка, В.Т. Нора, М.Є. Шумила. Київ: Юстініан, 2012. 1328 с.

Стрілецька І.Р.

курсант факультету № 3

Одеського державного

університету внутрішніх справ

Ноздрін Д.О.

кандидат юридичних наук

доцент кафедри

оперативно-розшукової діяльності

Одеського державного

університету внутрішніх справ

ДО ПРОБЛЕМИ ДОТРИМАННЯ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ ПРИ ЗДІЙСНЕННІ НСРД

Під час проведення негласних (розшукових) слідчих дій неминуче відбувається втручання в сферу приватного життя, що в свою чергу тягне за собою тимчасове обмеження прав і свобод людини і громадянина, навіть обмеження конституційних прав [1].

Як належним чином забезпечити законність проведення негласної слідчої дії направленої на тимчасове обмеження конституційних прав людини. На вирішення цієї проблеми Кримінальний процесуальний кодекс регламентує цілу низку вимог дотримання яких є гарантією захисту конституційних прав людини [2].